

# EYLÜL ÇIKMAZI

*Cengiz Narçın*

## EYLÜL ÇIKMAZI

Kırıldı gün ışığı yan yan gelir oldu eylül zamanlarında.Yazdan kalma sıcaklığından ödün vermese de Antalya günleri biliyorum bunlar son banadura yani patlıcan sıcakları . Gündüz bunalsam da balkonda bekler oldum akşam meltemlerini. Hasretim nemsizliğe,klimasız nefes almaya azıcık bir esintiye. Bir eylül akşamında balkonda ürperten meltemin kucağında yazıyorum. Hüzünlüyüm ta derinden. Hüzünlendirir beni eylül zamanları. Sabah söktüğüm mevsimlik çiçeklerin boş saksılarına bakmaya çekiniyorum. Suçluluk deryalarındayım. Affedin. Zaten pek de sevmem mevsimlikleri. Eylül, bilemedin ekimde terk ederler beni. Sarıya çalan kavak yaprakları üşüşür kaldırım taşlarına.Öncüdür onlar. Fedakardırlar. Geriden gelenlere yumuşak zemin hazırlarlar.Ezilirler okul yolundaki bücürlerin otuzlu ayakkabılarında. Ezildikce son kalan can suları yeşile çalar pütürlü kilit taşlarını. Onlar ölmeye yüz tutmuş tabiatın yerdeki ilk kefen ilmekleridir.

Caddeler hareketlenir okul saatlerinde,sesler tizleşir. Siyah sarı çizgili okul servisleri içlerinde meraklı muzip gözlü tazeleri taşır.Tahterevallide dengeler bu tazeler kart ölmeye yüz tutmuş tabiatı. Yaz yorgunu gezi teknesi gözükür ıranktan,yalpalar çalkantılı mavi beyaz dalgalarda. Belirginleştikçe çizgileri boğucu nemden kurtulan beydağları tanrının tuvalini yansıtır. Konyaaltı sahili sanki daha bir sakin...

Yerlisi sezon yorgunu. Nasıldı acaba? Yoksa kaldı mı yine umutlar gelecek yaza? Yaşlanmış mı acep son turistler?

Debisi azalmış düden yürekten çağlamıyor. Kestirmeden geçenlerin bastığı çimler kelleşmiş. Şehir kirlenmiş hasret yağmura.Nereye gitti o yaz boyu kafa ütöleyen ağustos böcekleri? Fırtına öncesi hükümranlılık kurmuş sessizlik. İlahi döngü bu elbet dönecek.Kaçış yok.Olması gereken ne ise olacak.İlkbahar,yaz ,sonbahar kış. Devri alem.Eskiler gidecek ki yenisi gelebilsin.Kart tazelenecek. Evrim gerçekleşecek.

Ben mi? Sorma. Kötü olurum her sonbaharda.Yalpalarım. Hüzünlenirim bu döngüye. Düşen her yaprakla düşer benim de modum. Solan çiçekle beraber özümde öz gider.Sevmem böyle hüzünlü sonları.Kışın zor zamanlarının endişesini taşıyan börtü böcekleri hissederim. Yüreğim sıkılır. çocukluğum ,gençliğim aklıma gelir.Benzerlikler kuramı, bende değil miyim yaşamın sonbaharında? Acizliğim değiştiremeyeceğim aklıma gelince “boş ver” derim. Koyarım Alpayın kadife sesinde eylülde geli,tüttürürüm cigaramı çizerim dumanlarından geçmişin yaşanmışlıklarını. Deşerim anıları titizlikle seçerim içinden baharları,bahar kokularını. Gözümde belirginleştikçe anılar göz pınarlarım buğulanır akıtırım Antalya ya beklenen yağmurları. Hele hele senin siluetin geldiğinde gider gam keder: eşlik ederim Alpay a “ eylülde gel” derim. Eylülde gel. Eylülde Antalya daha bir başkadır.

**SON**